

KATHERINE PATERSON

TILTAS I TERABITĪJA

TILTAS Į TERABITIJA

Geriausios pasaulio rašytojų ir dailininkų knygos vaikams

Versta iš:
Katherine Paterson
BRIDGE TO TERABITHIA
HarperCollins Children's Books,
New York, 2017

Parašiau šią knygą
savo sūnui
Deividui Lordui Patersonui,
bet kai jis perskaitė,
paprashė, kad įrašyčiau ir Lizos vardą,
tad taip ir darau.

Skiriu
Deividui Patersonui ir Lizai Hil
banzai

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama
Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos
Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

© Tekstas, Katherine Paterson, 1977

© Viršelio iliustracija, Leo Nickolls

Pirmą kartą 1977 metais anglų kalba pavadinimu *Bridge to Terabithia*
Jungtinėse Amerikos Valstijose išleido *HarperCollins Children's Books*.

Lietuvių kalba išleista susitarus su *HarperCollins Children's Books*,
kuris yra *HarperCollins Publishers* leidybinis ženklas.

© Vertimas į lietuvių kalbą, Nijolė Regina Chijenienė, 2000

© Leidykla „Nieko rimto“, 2018

ISBN 978-609-441-507-4

KATHERINE PATERSON

TILTAS Į TERABITJĄ

Vilnius
2018

PIRMAS SKYRIUS

DŽESAS OLIVERIS ARONSAS JAUNESNYSIS

Dran dran dran brum brum brum... Gerai. Tėtis užkūrė pikapą. Dabar jau galima keltis. Džesas išsoko iš lovos ir ner-
te įsinėrė į kombinezoną. Marškinių nesivilkio – vos pradedi
bėgti, net ir vėsoku oru, prakaitas žliaugte žliaugia, – batų
irgi nereikia, nes kojų padai jau pasidarę kieti kaip nudėvėtų
sportbačių.

– Kur tu, Džesai? – mieguistu balsu paklausė Mei Belė,
kilstelėjusi galvą dvigulėje lovoje, kurioje miegodavo su Džois
Ana.

– Ššš, – tildė jis. – Sienos plonos. Mama padūks, jeigu
pažadinsi ją tokiu metu.

Jis paglostė Mei Belei plaukus ir pritraukė nuslinkusią ant-
klodę prie smakriuko.

– Į ganyklą, – sušnibždėjo jis.

Mei Belė šyptelėjo ir susirangė į kamuoliuką po antklode.

– Bėgsi?

– Galbūt.

Žinoma, bėgs. Visą vasarą kasdien keliai anksčiau ir bėgio-
ja. Jeigu dar šiek tiek pasitreniruos, – Dieve, ir kodėl nedarė
to anksčiau! – tai prasidėjus mokslams bus geriausias bėgikas

penktoje klasėje. Jis turi būti greičiausias – ne vienas greičiausių ir ne antras pagal greitumą, o pats greičiausias. Geriausias iš visų.

Jis ištipeno ant pirštų galų. Grindys namie girgždėdavo sulig kiekvienu žingsniu, bet Džesas jau patyrė: jeigu tipeni pirštų galais, jos tik sunkiai dejuoja, ir tada gali išeiti į kiemą nepabudinęs nei mamos, nei Elės, nei Brendos ar Džois Anos. Mei Belė – kas kita. Jai beveik septyneri, jinai jį dievina, ir tas jam visai patinka. Kai esi vienintelis berniukas tarp keturių seserų ir vyresniosios tave niekina nuo to laiko, kai nebesileidi aprengiamas ir vežiojamas senu surūdijusiu lėlių vežimėliu, o jaunesnioji paleidžia dūdas, vos tik šnairai pažvelgi, tai labai smagu, kai kas nors tave dievina. Net jei kartais tai ir trukdo.

Jis pasileido ristele per kiemą. Iš nosies ir burnos mažais kamuoliukais pukšėjo garas – rugpjūčiui kiek per šalta. Nors, kita vertus, dar anksti. Vidurdienį, kai mama pristatys lauke prie darbo, bus karšta.

Besė mieguistu žvilgsniu žiūrėjo, kaip jis perlipa krūvą gelžgalių, paskui tvorą ir atsiduria ganykloje. „Mūū“, – sumykė ji, žiūrėdama didžiulėmis rudomis liūdnomis akimis, kurios atrodė baisiai panašios į Mei Belės.

– Labas, Bese, – pasisveikino Džesas meiliai. – Miegok toliau.

Besė nudimbino prie žaliuojančio lopinėlio – beveik visa žolė lauke buvo sausa ir parudavusi – ir grybštelėjo gerą kuokštą.

– Gera karvytė, pusryčiauk į sveikatą ir nekreipk į mane dėmesio.

Jis visada pradėdavo nuo ganyklos kampo šiaurės vakaruose, išsiremdamas rankomis į žemę, kaip buvo matęs darant bėgikus per pasaulinio sporto kanalą.

– Pykšt! – šūktelėjęs nurūko palei ganyklos tvorą. Besė at-
risnojo į lauko vidurį vis dar liūdnei dėbsodama į jį ir iš lėto
kramtydama žolę. Ji nelabai protinga, bet pasitraukti Džesui
iš kelio galvoj košės užteko.

Geltoni kaip šiaudai Džeso plaukai plaikstėsi apie
kaktą, o rankos ir kojos mataravo kiekviena sau. Jis niekada
nesimokė taisyklingai bėgti, bet jo kojos, palyginti su kitų
dešimtmečių, buvo labai ilgos, o jau ištvermės visi būtų galėję
pavydėti.

Pradinėje Vieversių upelio mokykloje trūko visko, ypač
sportinio inventoriaus, ir po priešpiečių per pertraukas visi
kamuoliai atitekdavo aukštesniųjų klasių mokiniams. Net
jeigu penktokai pradeda žaidimą su kamuoliu, tai, nepraė-
jus nė pusvalandžiui, jis jau pereina į šeštokų ar septintokų
rankas. Vyresnieji žaidimams su kamuoliu užima aukštutinės
aikštelės vidurį, kur sausiau, o mergaitės – nedidelį plotelį
pačiame gale šokinėjimams per virvutę, „klasėms“ ir pasi-
plepėjimams. Taigi žemesniųjų klasių berniukai nusprendė
bėgioti. Išsirikiuoja tolimajame žemutinės aikštelės gale, kur
paprastai būna purvynė arba gilios ir kietos provėžos, ir kai
Erlis Vatsonas – nekoks bėgikas, bet plačiagerklis – surinka:

TURINYS

PIRMAS SKYRIUS

Džesas Oliveris Aronsas jaunesnysis 5

ANTRAS SKYRIUS

Leslė Berk 14

TREČIAS SKYRIUS

Geriausias penktosios klasės bėgikas 24

KETVIRTAS SKYRIUS

Terabitijos valdovai 35

PENKTAS SKYRIUS

Pabaisos milžinai 56

ŠEŠTAS SKYRIUS

Princas Terjenas 66

SEPTINTAS SKYRIUS

Auksinis kambarys 75

TURINYS

AŠTUNTAS SKYRIUS

Velykos 90

DEVINTAS SKYRIUS

Piktieji kerai 99

DEŠIMTAS SKYRIUS

Puiki diena 107

VIENUOLIKTAS SKYRIUS

Ne! 116

DVYLIKTAS SKYRIUS

Išmestas į svetimą krantą 123

TRYLIKTAS SKYRIUS

Tilto statyba 130

„Tiltas į Terabitiją“ – kūrinys, išgarsinęs rašytoją Kateriną Paterson (g. 1932) visame pasaulyje ir apdovanotas prestižiniu Niuberio medaliu. Knyga ne kartą ekranizuota.

Kai naujokė Leslė Džesui iš panosės nugvelbia greičiausio bėgiko titulą, šis, be abejo, neapsidžiaugia. Tačiau neilgai trukus Džesas su šia patrakėle ima puikiai sutarti. Tai nuostabi istorija apie skaidrią vaikišką draugystę, apie savo vietos pasaulyje paiešką ir tyrą vaikišką skausmą, su kuriuo gyvenime neišvengiamai susiduriame kiekvienas iš mūsų.

Redaktorė **Giedrė Kmitienė**
Korektorė **Goda Baranauskaitė-Dangovienė**
Maketavo **Miglė Dilytė**
Tiražas 3000 egz.
Išleido leidykla „Nieko rimto“
Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius
www.niekorimto.lt
Spausdino UAB BALTO print
Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

Terabitija buvo jų paslaptis, ir labai gerai, nes jis nebūtų galėjęs jos nusakyti jokiam pašaliniam žmogui. Jau leisdamasis nuo kalvos miško link jis pajunta, kaip kūną užlieja šilta, maloni banga. Kuo arčiau išdžiūvusio upelio ir šunobelės su kabančia virve, tuo smarkiau tuksi širdis. Su pašėlusiu džiaugsmu pasičiupęs virvę jis perskrieja upelį ir iš lengvo nutupia kitoje pusėje – išsyk tarytum paūgėjęs ir sutvirtėjęs toje paslaptingoje šalyje.

Į mažą miestelį atsikrausto visus tuometės visuomenės standartus laužanti Leslė, ir dešimtmetis Džesas suvokia, kad jo gyvenimas pasikeitė visam laikui. Iki šiol nesuprastas meniškos prigimties Džesas patiria, ką reiškia tikra draugystė. Jiedu su Lesle susikuria paslaptingą Terabitijos pasaulį, kuriame gali gyventi taip, kaip jiems norisi.

Kai gyvenimas dar kartą apvirsta aukštyn kojomis, Džesas patiria, kad ne tik Terabitijoje vyksta stebuklai... Didžiausi burtai slypi kiekvieno širdyje, o tikra draugystė padeda nutiesti tiltą į nuostabų pasaulį, esantį visai čia pat. Juk ką nors praradęs visuomet atrandi kažką naujo, tiesa?

